

ГЛАВА СЕДЪМА.

Съчиненіе на нарѣчія-та.

I. Мѣсто на Нѣмски-тѣ нарѣчія.

§ 110.

Правило общо. Нарѣчіе-то всякога се стави подиръ глаголь-тѣ, ако време-то е просто; въ сложни-тѣ же времена, нарѣчіе-то се стави между вспомогателный глаголь, и преминжлое причастіе, или неопредѣленное наклоненіе. Примѣри: *Sie singt gut*, она пѣе добръ. *Sie hat gut gesungen*, тя е добръ пѣла. *Sie wird gut singen*, тя добръ ще пѣе. *Man muß sich zeitig niederlegen und früh aufstehen*, трѣба да си лѣгамы рано, и рано да ставамы.

Отъ това общо правило има нѣкои исклю-ченія:

а) Нарѣчіе-то се стави преди глаголь-тѣ, кога време-то, ако и да е просто, но то (нарѣчіе-то) е поставено въ началю-то на израженіе-то. Примѣръ: